

Septembers himmel er så blå

Otto Mortensen

S
1 Sep - tem - bers him - mel er — så blå, dens sky - er ly - ser hvi - de, og

A
1 Sep - tem - bers him - mel er — så blå, dens sky - er ly - ser hvi - de, og

T
1 Sep - tem - bers him - mel er — så blå, dens sky - er ly - ser hvi - de, og

B

5
lydt vi hø - rer lær - ken slå som før ved for - års - ti - de. Den

lydt vi hø - rer lær - ken slå som før ved for - års - ti - de. Den

lydt vi hø - rer lær - ken slå som før ved for - års - ti - de. Den

9
un - ge rug af mul - den gror med grøn - ne ly - se klin - ger, men

un - ge rug af mul - den gror med grøn - ne ly - se klin - ger, men

un - ge rug af mul - den gror med grøn - ne ly - se klin - ger, men

13

stor - ken længst af lan - de fór med sol på si - ne vin - ger.

stor - ken længst af lan - de fór med sol på si - ne vin - ger.

stor - ken længst af lan - de fór med sol på si - ne vin - ger.

MS2189

2 Der er en søndagsstille ro
imellem træ'r og tage,
en munter glæde ved at gro,
som var det sommerdage.
Og koen rusker i sit græs
med saften om sin mule,
mens bonden kører hjem med læs,
der lyser solskinsgule.

3 Hver stubbet mark, vi stirrer på,
står brun og gul og gylden,
og røn står rød og slåen blå,
og purpursort står hylden.

Og georginer spraglet gror
blandt asters i vor have,
så rig er årets sidste flor:
oktobers offergave.

4 De røde æbler løsner let
fra træets trætte kviste.
Snart lysner kronens bladenet,
og hvert et løv må briste.
Når aftensolen på sin flugt
bag sorte grene svinder,
om årets sidste røde frugt
den tungt og mildt os minder.

5 At flyve som et forårsfrø
for sommerblomst at blive
er kun at visne for at dø,
kan ingen frugt du give.
Hvis modenhedens milde magt
af livet selv du lærte,
da slår bag falmet rosendragt
dit røde hybenhjerte.

Alex Garff

Teksten er forfatterens ejendom